**Eiropas Parlaments**
2024-2029

**PIEŅEMTIE TEKSTI**

# P10_TA(2026)0161

## Atbildības un taisnīguma nodrošināšana, reaģējot uz Krievijas nemitīgajiem uzbrukumiem civiliedzīvotājiem Ukrainā

### Eiropas Parlamenta 2026. gada 30. aprīļa rezolūcija par atbildības un taisnīguma nodrošināšanu, reaģējot uz Krievijas nemitīgajiem uzbrukumiem civiliedzīvotājiem Ukrainā (2026/2700(RSP))

*Eiropas Parlaments*,

– ņemot vērā savas iepriekšējās rezolūcijas par Ukrainu un Krieviju,

– ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtus,

– ņemot vērā 1949. gada Ženēvas konvenciju un tās papildprotokolus,

– ņemot vērā Starptautiskās Krimināltiesas Romas statūtus,

– ņemot vērā 2025. gada 25. jūnija Nolīgumu starp Eiropas Padomi un Ukrainu par Īpašā pret Ukrainu vērstā agresijas nozieguma tribunāla izveidi,

– ņemot vērā Eiropadomes 2025. gada 26. jūnija, 2025. gada 18. decembra un 2026. gada 19. marta secinājumus,

– ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas 2022. gada 2. marta rezolūciju, kurā nosodīta Krievijas agresija pret Ukrainu, kas ir ANO Statūtu pārkāpums, un 2022. gada 14. novembra rezolūciju par tiesiskās aizsardzības līdzekļu un reparāciju veicināšanu saistībā ar agresiju pret Ukrainu,

– ņemot vērā Eiropas Padomes Konvenciju, ar ko izveido starptautisku kompensācijas prasību komisiju Ukrainai,

– ņemot vērā to, ka ir izveidots Starptautiskais centrs saukšanai pie atbildības par agresijas noziegumu pret Ukrainu,

– ņemot vērā Reglamenta 136. panta 2. un 4. punktu,

A. tā kā ir pagājuši vairāk nekā četri gadi, kopš Krievija izvērsa nelikumīgu, neprovocētu un nepamatotu pilna mēroga agresijas karu

pret Ukrainu, turpinot iebrukumu, kas sākās 2014. gadā ar Krimas pussalas aneksiju un Donbasa reģiona daļēju okupāciju, un tā kā šis agresijas karš klaji grauj Ukrainas suverenitāti un teritoriālo integritāti, smagi ietekmējot humanitāro, ekonomisko, vides un reģionālo situāciju; tā kā Krievijas agresijas karu uzkurina nacionālistiska imperiālisma ideoloģija, un šis karš ir daļa no plašāka mērķu kopuma, kas vērsti pret Rietumiem, to interesēm un vērtībām;

B. tā kā Krievija tīši un atkārtoti ir uzbrukusi civiliedzīvotājiem un civilajiem objektiem, tostarp enerģētikas infrastruktūrai un veselības aprūpes iestādēm, un tādējādi smagi pārkāpusi starptautisko humanitāro tiesību normas, tostarp Ženēvas konvencijas un Starptautiskās Krimināltiesas Romas statūtus; tā kā aizvadītajā ziemā Krievija atkārtoti uzbruka Ukrainas civilajai enerģētikas infrastruktūrai, kā rezultātā miljoniem cilvēku Ukrainā ziemas salā nācās izdzīvot ar ierobežotu piekļuvi elektrībai, apkurei un ūdensapgādei; tā kā pastāvīgi un sistemātiski uzbrukumi enerģētikas infrastruktūrai rada plašus bojājumus elektroapgādes sistēmā, kas cita starpā ietekmē slimnīcas un pamatpakalpojumus, un tādējādi ir apdraudētas civiliedzīvotāju dzīvības;

C. tā kā Krievijas spēki nesen ir pastiprinājuši uzbrukumus no gaisa un raķešu triecienus lielākajām Ukrainas pilsētām, tostarp Kijivai, Harkivai, Dņipro, Odesai un Zaporižjai, kā rezultātā ir gājuši bojā daudzi civiliedzīvotāji un masveidā ir iznīcināti dzīvojamie rajoni; tā kā 2026. gada aprīlī Krievija ir uzbrukusi Ukrainai vairāk nekā jebkad, kā rezultātā ir nogalināti vismaz 75 civiliedzīvotāji un vairāk nekā 400 cilvēku ir ievainoti; tā kā saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Augstā cilvēktiesību komisāra biroja (*OHCHR*) datiem kopš 2022. gada 24. februāra ir nogalināti vairāk nekā 15 500 civiliedzīvotāju un vairāk nekā 43 000 cilvēku ir ievainoti, turklāt tiek uzskatīts, ka faktiskais skaits varētu būt krietni lielāks;

D. tā kā *UNICEF* dati liecina, ka Ukrainā nogalināto vai ievainoto bērnu skaits pārsniedz 3200, vairāk nekā trešdaļa Ukrainas bērnu joprojām nav atgriezušies mājās, turklāt tūkstošiem skolu un izglītības iestāžu ir izpostītas vai iznīcinātas, kā rezultātā katrs trešais bērns nevar klātienē iegūt pilna laika izglītību skolā; tā kā 2026. gada martā ANO Neatkarīgā starptautiskā izmeklēšanas komisija Ukrainas jautājumā secināja, ka Krievijas iestādes ir pastrādājušas noziegumus pret cilvēci un kara noziegumus saistībā ar Ukrainas bērnu deportēšanu, piespiedu pārvietošanu un piespiedu pazušanu; tā kā ES ir atkārtoti aicinājusi Krieviju un Baltkrieviju nodrošināt visu deportēto vai pārvietoto Ukrainas bērnu un citu civiliedzīvotāju drošu beznosacījumu atgriešanos Ukrainā; tā kā bērni, kuri ir atgriezušies, ziņo, kā Krievijas iestādes viņus ir centušās “pāraudzināt”, lai viņos iznīdētu ukraiņu identitāti;

E. tā kā Pasaules Veselības organizācijas dati liecina, ka kopš 2022. gada 24. februāra Ukrainas teritorijā vismaz 2881 uzbrukumā ir cietuši veselības aprūpes darbinieki, veselības aprūpes iestādes,

ātrās palīdzības dienesta automašīnas un medicīnas preču noliktavas;

F. tā kā ANO Ģenerālā asambleja ir atzinusi, ka Krievija ir jāsauc pie atbildības par visiem starptautisko tiesību normu pārkāpumiem, kas pastrādāti Ukrainā vai pret Ukrainu, un ka Krievijai ir jāuzņemas atbildība par savu starptautiski nelikumīgo nodarījumu tiesiskajām sekām un tādēļ cita starpā reparācijās jāatlīdzina šādu nodarījumu rezultātā radītais kaitējums; tā kā ANO Ģenerālā asambleja turklāt ir atzinusi, ka jāizveido starptautisks reparāciju mehānisms, kas nodrošinātu, ka tiek atlīdzināti Krievijas Federācijas starptautiski nelikumīgo darbību rezultātā nodarītie postījumi, zaudējumi vai kaitējums;

G. tā kā 2023. gada martā Starptautiskā Krimināltiesa izsniedza Vladimira Putina un Marijas Ļvovas-Belovas apcietināšanas orderus par kara noziegumiem saistībā ar Ukrainas bērnu nelikumīgu deportāciju un pārvietošanu; tā kā pēcāk tiesa izsniedz četru Krievijas augstāko militārpersonu — Viktora Sokolova, Sergeja Kobilaša, Sergeja Šoigu un Valērija Gerasimova — apcietināšanas orderus, izvirzot viņiem apsūdzības par mērķtiecīgiem uzbrukumiem civilajiem objektiem un par noziegumiem pret cilvēci;

H. tā kā Krievija ir sistemātiski un mērķtiecīgi uzbrukusi un izpostījusi vairāk nekā 1700 Ukrainas kultūras mantojuma objektu un vairāk nekā 2500 kultūras infrastruktūras objektu, tostarp muzejus un arhīvus, un tādējādi pārkāpusi 1954. gada Hāgas Konvenciju par kultūras vērtību aizsardzību bruņota konflikta gadījumā; tā kā *UNESCO* dati liecina, ka postījumi Ukrainā ir nodarīti vairāk nekā 500 kultūras mantojuma objektiem, jo īpaši Krievijas raķešu un dronu atkārtotu uzbrukumu rezultātā; tā kā tie ir arī unikāli pasaules nozīmes objekti, jo īpaši Svētās Sofijas katedrāle Kijivā un Odesas vēsturiskais centrs, kas tieši Krievijas agresijas kara dēļ ir iekļauti Apdraudētā pasaules mantojuma sarakstā; tā kā tīša kultūras identitātes iznīcināšana Ukrainas tautai nodarīto kaitējumu padara vēl smagāku;

I. tā kā Krievija turpina izmantot raķetes un dronus uzbrukumiem Ukrainas kodoliekārtu tuvumā, tostarp Černobiļas slēgtajā zonā, tāpēc nopietni ir bojāts Černobiļas kodolelektrostacijas jaunais drošības kupols, un tas nozīmē, ka pamatīgi un pastāvīgi ir apdraudēts kodolobjekta drošums un drošība;

J. tā kā ES ir atkārtoti apliecinājusi savu apņemšanos nodrošināt pilnīgu saukšanu pie atbildības par kara noziegumiem un citiem vissmagākajiem noziegumiem, prasījusi neatlaidīgi strādāt pie tā, lai sāktu darboties Īpašais pret Ukrainu vērstā agresijas nozieguma tribunāls, kā arī ieguldījusi 10 miljonus EUR, lai finansētu sagatavošanas grupu, kas izstrādās tribunāla institucionālos, loģistikas un organizatoriskos pamatus;

K. tā kā 2025. gada 16. decembrī ES parakstīja Eiropas Padomes Konvenciju, ar ko izveido starptautisku kompensācijas prasību komisiju Ukrainai, lai cietušie civiliedzīvotāji varētu saņemt kompensāciju; tā kā līdztekus Eiropas Padomes Ministru komitejas 135. sesijas sanāksmei, kas 2026. gada 14. maijā notiks Kišiņevā, ir jānodrošina, ka oficiāli sāk darboties Starptautiskā Kompensācijas prasību komisija Ukrainai; tā kā 2023. gadā izveidotajā Kaitējuma reģistrā glabājas informācija par likumīgiem pieprasījumiem atlīdzināt Krievijas nodarīto kaitējumu, un šis reģistrs ir ārkārtīgi svarīgs, lai Ukraina un tās pilsoņi varētu pieprasīt reparācijas saskaņā ar starptautisko tiesību normām;

L. tā kā 2025. gada 9. jūlija spriedumā lietā *Ukraina un Nīderlande pret Krieviju* Eiropas Cilvēktiesību tiesa atzina, ka Krievija ir atbildīga par klajiem masveidā pastrādātiem cilvēktiesību pārkāpumiem, jo saistībā ar konfliktu, kas 2014. gadā sākās Ukrainas austrumu daļā, ir pārkāpusi Eiropas Cilvēktiesību konvenciju un cita starpā ir atbildīga arī par reisa MH17 lidmašīnas notriekšanu 2014. gada jūlijā;

M. tā kā nedrīkst pieļaut, ka nākotnē iespējamais pamiers vai miera process apgrūtina, kavē vai vājina jau iesāktos un turpmāk vēl iespējamos procesus, kas saistīti ar saukšanu pie atbildības; tā kā saskaņā ar starptautisko tiesību normām atbildība un miers ir obligāti nosacījumi, kas viens otru stiprina,

1. atkārtoti pauž visstingrāko nosodījumu Krievijai par brutālo agresijas karu pret Ukrainu, cita starpā arī par tīšiem triecieniem, kas vērsti uz dzīvojamiem rajoniem, kā arī civilo un kritiski svarīgo infrastruktūru, un stingri nosoda nesenos Krievijas nežēlīgos uzbrukumus civiliedzīvotājiem 2026. gada aprīlī;

2. atkārtoti pieprasa, lai Krievija nekavējoties, pilnībā un bez nosacījumiem izbeigtu visus uzbrukumus civiliedzīvotājiem un civilajai infrastruktūrai, pilnībā izvestu bruņotos spēkus no starptautiski atzītās Ukrainas teritorijas, beigtu nodarboties ar piespiedu deportēšanu un nelikumīgu adopciju, beigtu praktizēt spīdzināšanu un necilvēcīgu izturēšanos un atbrīvotu visus aizturētos, nolaupītos un nelikumīgi adoptētos civiliedzīvotājus;

3. atkārtoti apliecina, ka nelokāmi solidarizējas ar drosmīgo Ukrainas tautu un atbalsta Ukrainas neatkarību, suverenitāti un teritoriālo integritāti tās starptautiski atzītajās robežās un uzsver Ukrainas neatņemamās tiesības uz pašaizsardzību saskaņā ar ANO Statūtu 51. pantu;

4. uzsver, ka Krievijas agresijas karš ir klajš starptautisko tiesību un ANO Statūtu pārkāpums un vēl nepieredzēts uzbrukums Eiropas drošībai; uzsver, ka Krievijas un tās sabiedroto līderi ir jāsauc pie atbildības par viņu lomu agresijas noziegumos, kara noziegumos, noziegumos pret cilvēci un citos starptautiskos noziegumos;

5. ar nopietnām bažām atzīmē, ka ne Krievijas valsts, ne tās priekštece Padomju Savienība nekad nav sauktas pie atbildības par saviem noziegumiem, tostarp par Katiņas slaktiņu — vēsturisku patiesību, kuru Maskava atkal mēģina izkropļot, nonākot tiešā pretrunā ar konstatētajiem faktiem un pašas iepriekš atzīto — un par veselu tautu masveida deportācijām uz Sibīriju, un tas nozīmē, ka ir iesakņojies nesodāmības kults, kas turpināja izpausties kara noziegumos, kuri pastrādāti pirmā un otrā Čečenijas kara laikā, saistībā ar Krievijas 2008. gada agresiju pret Gruziju, militāro iebrukumu Sīrijā un kopš 2014. gada arī Ukrainā, un šīs nesodāmības dēļ zvērības joprojām turpinās; uzskata, ka, nemitīgi slavinot tādas personas kā bēdīgi slavenais padomju drošības aparāta dibinātājs Fēlikss Dzeržinskis, kura vārdā vēl nesen ir nosaukta Federālā drošības dienesta akadēmija, un sistemātiski noliedzot, izkropļojot un pat attaisnojot noziegumus, ko Padomju Savienība pastrādājusi pret okupētajām tautām un tiem, kuri dzīvo mūsdienu Krievijas Federācijas teritorijā, šis nesodāmības kults tiek nepārprotami vairots un skaidri liecina, kādas vērtības ir tiem, kas Krievijā ir pie varas; tāpēc uzskata, ka brutālā vardarbība, ko Krievija pastrādājusi Ukrainā un ko ar nopietnas sabiedrības daļas atbalstu veicina valsts politiskā vadība un augstākās militārās struktūras, ir būtībā sistēmiska un atspoguļo dziļi iesakņojušos imperiālisma politiku, kura nav šķirama no vardarbības, represijām un asinsizliešanas; brīdina, ka tad, ja tagad neizdosies izlēmīgi un iedarbīgi panākt saukšanu pie atbildības, nav pamata — un būtu pat bīstami naivi — cerēt, ka nākotnē kaut kas varētu mainīties;

6. pauž nožēlu par to, ka starptautiskie centieni vēl nav bijuši pietiekami, lai izbeigtu Krievijas agresiju; mudina ES, tās dalībvalstis un partnerus pastiprināt spiedienu uz Krieviju un ievērojami palielināt militāro atbalstu Ukrainai, jo īpaši gaisa aizsardzībai un tāldarbības triecieniem ienaidnieka aizmugurē, lai aizsargātu Ukrainas civiliedzīvotājus un kritisko infrastruktūru;

7. atzinīgi vērtē darbu, ko veic ANO Neatkarīgā starptautiskā izmeklēšanas komisija Ukrainas jautājumā, lai izmeklētu iespējamos cilvēktiesību pārkāpumus un aizskārumus, starptautisko humanitāro tiesību pārkāpumus un saistītos noziegumus, un atzinīgi vērtē tās pilnvaru paplašināšanu; stingri noraida Krievijas apgalvojumus, ka tā vēršas tikai pret militāriem mērķiem; atgādina par Izmeklēšanas komisijas konstatējumiem, ka Krievijas spēki ir sistemātiski vērsušies pret civiliedzīvotājiem un civilajiem objektiem;

8. atbalsta Īpašā tribunāla agresijas noziegumam pret Ukrainu izveidi un ātru darbības uzsākšanu un mudina visas ES dalībvalstis tam pievienoties; atzinīgi vērtē Nīderlandes apņemšanos uzņemt pie sevis Īpašā tribunāla sākotnējo posmu un mudina pastiprināt centienus pabeigt uzņēmējvalsts piedāvājumu par otro posmu; aicina ES un tās dalībvalstis turpināt atbalstīt Īpašā tribunāla agresijas noziegumam pret Ukrainu izveidi, nodrošināt, ka tas sāk darboties pēc iespējas drīzāk, un censties panākt plašāku starptautisku atbalstu tam;

9. atzinīgi vērtē Eurojust un tās kopējas izmeklēšanas grupas izšķirošo lomu, atbalstot tiesu iestāžu īstenotu saukšanu pie atbildības par Ukrainā pastrādātajiem noziegumiem; aicina Komisiju nodrošināt pastāvīgu finansējumu Starptautiskajam centram saukšanai pie atbildības par agresijas noziegumu pret Ukrainu arī pēc 2026. gada decembra, nodrošinot, ka visi savāktie pierādījumi joprojām ir pilnībā nododami topošajam īpašajam tribunālam;

10. izsaka atzinību Ukrainas un starptautiskajām pilsoniskās sabiedrības organizācijām, kuras dokumentē Krievijas kara noziegumus Ukrainā un atbalsta cietušos un lieciniekus; atzinīgi vērtē pastāvīgo atbalstu, ko ES padomdevēja misija civilās drošības sektora reformai Ukrainā sniedz gan atsevišķi, gan Padomdevējas grupas saistībā ar zvērību noziegumiem ietvaros, jo tai ir būtiska nozīme atbildības nodrošināšanas mehānismu stiprināšanā;

11. uzsver, ka saukšana pie atbildības ir jāattiecina uz visiem, kas spēj vadīt vai veicināt agresijas noziegumu, tostarp uz augstākā līmeņa politiskajiem, militārajiem un tiesu iestāžu dalībniekiem; šajā sakarā uzsver, ka šāda saukšanas pie atbildības būtu jāattiecina arī uz Krievijas Federācijas Konstitucionālās tiesas tiesnešiem un Valsts domes deputātiem, kuru lēmumi atļāva anektēt Ukrainas teritorijas, tādējādi tiešā veidā veicinot agresijas nozieguma izdarīšanu, par prioritāti nosakot tos, kuriem ir vislielākā atbildība;

12. uzsver pilnīgu atbalstu Starptautiskās Krimināltiesas izmeklēšanai par apgalvojumiem par Ukrainā pastrādātiem kara noziegumiem, noziegumiem pret cilvēci vai genocīdu; atgādina par dalībvalstu pienākumiem saskaņā ar Romas statūtiem arestēt un nodot personas, uz kurām attiecas Starptautiskās Krimināltiesas apcietināšanas orderi un kuras ieceļo to teritorijā; pauž milzīgas bažas par ASV sankcijām pret Starptautisko Krimināltiesu un tās prokuroriem, tiesnešiem un darbiniekiem, jo tās apdraud visu pašreizējo izmeklēšanas un krimināl vajāšanas darbu un ir nopietns uzbrukums starptautiskajai tiesu sistēmai; aicina Komisiju steidzami aktivizēt Bloķēšanas statūtu un dalībvalstis steidzami pastiprināt diplomātiskos centienus aizsargāt Starptautisko Krimināltiesu kā neatņemamu starptautiskās tiesu sistēmas stūrakmeni;

13. asi nosoda to, ka Krievija eksportē zagtos graudus no okupētajiem Ukrainas apgabaliem, un uzsver, ka šādu graudu konfiskāciju var uzskatīt par kara noziegumu; prasa nevilcinoties rīkoties, lai izbeigtu nelikumīgi konfiscēto graudu eksportēšanu un tirdzniecību;

14. pauž atbalstu tam, lai ES kļūtu par pilntiesīgu locekli Starptautiskajā kompensācijas prasību komisijā Ukrainai; aicina dalībvalstis ātri pabeigt visas oficiālās pievienošanās procedūras, tādējādi ļaujot Starptautiskajai Kompensācijas prasību komisijai ātri sākt darbu;

15. uzsver, ka ir efektīvi jākoordinē visi atbildības nodrošināšanas mehānismi, lai izvairītos no dublēšanās, nodrošinātu efektivitāti un

līdz minimumam samazinātu negatīvo ietekmi uz cietušajiem un lieciniekiem;

16. aicina Komisijas priekšsēdētājas vietnieci / Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos un Komisiju izveidot ES delegāciju starptautiskajās organizācijās, kas atrodas Hāgā, tostarp Starptautiskajā Krimināltiesā, Starptautiskajā Tiesā un Ķīmisko ieroču aizlieguma organizācijā, tostarp lai nodrošinātu, ka ES efektīvi piedalās svarīgajās jaunajās starptautiskajās struktūrās, kuras tur tiks izveidotas;

17. atzinīgi vērtē ilgi gaidīto Padomes apstiprinājumu ES aizdevumam Ukrainai 90 miljardu EUR apmērā; sagaida, ka saskaņā ar skaidrojumiem, ko Komisija sniedza 2026. gada februāra plenārsēdē, paketē iekļautā elastība tiks pienācīgi īstenota saskaņā ar atkāpes režīmu, kurš noteikts Atbalsta aizdevuma izveides regulas 13. panta 5. punktā[1]; atkārtoti aicina rast likumīgus veidus, kā izmantot naudas atlikumus, kas saistīti ar Krievijas valsts aktīviem, kuri iesaldēti saskaņā ar ES sankcijām, lai atbalstītu Ukrainas aizsardzību un rekonstrukciju, cita starpā nodrošinot kompensāciju saskaņā ar Starptautisko kompensācijas prasību komisiju Ukrainai, un citu prioritāšu starpā finansēt jaunā drošā norobežojuma atjaunošanu Černobiļas atomelektrostacijā pēc tam, kad tai tika nodarīti postījumi Krievijas dronu uzbrukumu dēļ;

18. atzinīgi vērtē to, ka ir pieņemta divdesmitā Krievijai piemērojamo sankciju pakete; norāda, ka pretapiešanas instruments tiek izmantots, lai bloķētu sensitīvu tehnoloģiju eksporta novirzīšanu caur trešām valstīm; uzstāj, ka sankcijas nedrīkst atcelt, kamēr nav panākta vienošanās par miera līgumu un tas nav ilgtspējīgi īstenots; prasa ES un tās dalībvalstīm sistemātiski risināt sankciju apiešanas problēmu;

19. aicina Padomi un Komisiju nodrošināt, ka ES sankcijas pret Krieviju tiek stingri uzturētas un vēl vairāk paplašinātas, lai aptvertu visas personas un vienības, kuru lēmumi ir ļāvuši izdarīt vai veicinājuši kara noziegumus un citus smagus noziegumus pret Ukrainas civiliedzīvotājiem;

20. aicina ES iestādes un struktūras, jo īpaši Eiropas Ārējās darbības dienestu, sadarboties ar Ukrainas iestādēm un vadīt aktīvu komunikācijas kampaņu visā Eiropā un pasaulē, palielinot informētību par Krievijas un tās sabiedroto pastrādātajiem kara noziegumiem un veidojot atbalstu atbildībai un tiesiskumam;

21. atkārtoti norāda, ka Ukrainas bērnu nelikumīgā deportācija un piespiedu pārvietošana ir smags starptautisko humanitāro tiesību

---

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2026/467 (2026. gada 24. februāris), ar ko ar ko īsteno ciešāku sadarbību Ukrainas atbalsta aizdevuma izveidošanā 2026. un 2027. gadam (OV L, 2026/467, 26.2.2026., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2026/467/oj).

pārkāpums un smags cilvēktiesību pārkāpums; atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvu kopā ar Ukrainu un Kanādu 2026. gada maijā Briselē kopīgi rīkot Starptautiskās koalīcijas Ukrainas bērnu atgriešanai augsta līmeņa sanāksmi; aicina dalībvalstis, kuras vēl nav pievienojušās starptautiskajai koalīcijai, to nekavējoties izdarīt;

22. nosoda Krievijas sistemātiskos mēģinājumus iznīcināt Ukrainas vēsturi, kultūru, valodu un identitāti; atgādina, ka Krievijas agresijas rezultātā nodarīto postījumu apmērs joprojām ir milzīgs un ka 2026. gada aprīlī lēstais tiešais kaitējums Ukrainas kultūras infrastruktūrai un mantojumam pārsniedz 4 miljardus EUR;

23. uzsver, ka Krievijas agresijas karš un vēršanās pret rūpniecības un enerģētikas infrastruktūru ir nodarījusi smagu un ilglaicīgu kaitējumu Ukrainas videi, tostarp iznīcinājis ekosistēmas un piesārņojis ūdeni un augsni; prasa ES un tās dalībvalstīm pilnībā atbalstīt visas iniciatīvas, kurās dokumentēta Krievijas kara izraisītā vides iznīcināšana, un atbalstīt centienus panākt saukšanu pie atbildības un zaudējumu kompensāciju;

24. atkārtoti apliecina ES nelokāmo atbalstu Ukrainas rekonstrukcijai un atkārtoti pauž gatavību sniegt ieguldījumu Ukrainas ekonomikas un civilās un kritiskās infrastruktūras atjaunošanā; uzsver Ukrainas mehānisma stratēģisko nozīmi Ukrainas noturības stiprināšanā, tās atveseļošanas paātrināšanā, kā arī atbalsta sniegšanā tās ceļā uz ilgtspējīgu attīstību un pievienošanos Eiropas Savienībai;

25. uzdod priekšsēdētājai šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētājas vietniecei / Savienības Augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Ukrainas prezidentam, valdībai un Augstākajai radai, Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsekretāram, Eiropas Padomei, Amerikas Savienoto Valstu Kongresam, Starptautiskajai Krimināltiesai un Krievijas iestādēm.